

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

8. februar 2017

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 219 (Alm. del) af 25. januar 2017

Spørgsmål

Vil ministeren oversende de talepapirer der blev anvendt under besvarelsen af det åbne samråds d. 25/1-2017 om skattestoppet, øget arbejdsudbud og velfærd, jf. FIU alm. del – samrådsspørgsmål D, O og S.

Svar

Der henvises til vedlagte talepapir for samrådsspørgsmål S. Der er ikke udarbejdet talepapir til spørgsmål D og O.

Med venlig hilsen

Kristian Jensen
Finansminister

Samrådsspørgsmål S

Samrådsspørgsmål S:

Vil ministeren, med udgangspunkt i nedenstående afsnit fra regeringsgrundlaget, redegøre for regeringens definition af velfærd, herunder om velfærd således udelukkende skal forstås som det offentlige forbrug? Og at offentlige overførsler, såsom SU, pension, førtidspension, sygedagpenge og lignende, ikke er at betegne som velfærd?

Regeringsgrundlag, side 12-13: ”Regeringen ønsker, at de samlede offentlige udgifter skal udgøre en mindre andel af samfundsøkonomien. Samtidig skal en større andel af de samlede offentlige udgifter gå til offentlige forbrugsudgifter og til offentlige investeringer, der øger grundlaget for vækst. Derfor vil vi eksempelvis omlægge SU'en og overføre penge til udgifter, der styrker danskernes kompetencer og dermed også grundlaget for økonomisk vækst. Ligesom vi på finansloven for 2016 bruger mindre på udviklingsbistand for til gengæld at bruge mere på sundhed og ældre. Sådanne omprioriteringer øger teknisk set det offentlige forbrug, men ikke de samlede offentlige udgifter. Dermed kan vi både styrke velfærd og reducere det strukturelle skattetryk (skattebelastningen).”

Det talte ord gælder

Svar:

- Det offentlige forbrug udgør ca. halvdelen af de samlede offentlige udgifter. Det er særligt udgifter til sundhed, daginstitutioner, ældre, uddannelse og folkeskole, politi og forsvar.
- Det er kerneområder i det danske velfærdssamfund. Det er de for regeringen. Og jeg har svært ved at forestille mig, at nogen i dette lokale er uenige i det.
- Det er også områder, denne regering vil prioritere. Og vi har allerede taget en del skridt i den retning.
- På finansloven for 2016 blev der landet en ny flerårsaftale for politiet. Vi har løbende løftet sundhedsområdet. Både på FL16 og senest med Kræftplan IV på FL17. Vi har afsat en ældremilliard, vi har afsat penge til et nyt dagtilbudspil, som kommer i løbet af foråret 2017.
- Vi vil også prioritere en række andre områder.

- Vi vil modernisere den offentlige sektor. Vi skal have en offentlig sektor, der kører længere på literen, og hvor vi får mere kvalitet for pengene.
- Vi vil afsætte penge til at løfte de svageste elever i Folkeskolen.
- Vi vil styrke forsvaret.
- Vi vil lette skatten på arbejde så, almindelige hårdtarbejdende danskere kan få mere luft i privatøkonomien og større selvbestemmelse i hverdagen.
- Det er også velfærd – den nære velfærd.
- Vi vil fremme et samfund, hvor det er mere attraktivt at forsørge sig selv og sin familie.

- Listen over vore prioriteringer er lang. Men flere af dem koster penge. Og de udgifter skal jo finansieres.
- Vi er en regering, som tør prioritere og sætte retning. Som tør sige, at vi ikke kan få alt.
- Og i den forbindelse vil vi alt andet lige hellere bruge lidt flere penge på fx styrket sundhed, bedre daginstitutioner eller styrket infrastruktur. Og til gengæld nedbringe den andel af samfundskagen, som går til at finansiere personer på offentlig forsørgelse, som kunne være i beskæftigelse.
- Det er grundlæggende det, vi siger i regeringsgrundlaget, når vi skriver, at vi vil øge det offentlige forbrug, men ikke de samlede offentlige udgifter.

- Politik handler om prioriteringer. Ikke – som jeg sagde indledningsvist – en lidt akademisk diskussion om, om noget er mere velfærd end andet.
 - Der vil jeg gerne sige helt klart, at vi vil prioritere forbedringer på vores kernevelfærdsområder. Og vi har modet til at foreslå konkrete reformer, der skaffer pengene.
 - Jeg synes fx, at en reform af SU er på sin plads. Vi har et af verdens mest generøse systemer for uddannelsesstøtte. Hvis vi laver en fornuftig reform af dette område, kan vi både øge beskæftigelsen og frigøre midler, vi kan bruge på at løfte danskerne kompetencer.
 - Så ja, vi flytter penge fra indkomststøtte til de studerende til at forbedre de selvsamme studerendes uddannelser. Fordi vi får mere ud af at investere en krone i uddannelse og kompetencer end at finansiere verdens højeste SU, som i øvrigt også efter SU-reformen vil være højere end i de øvrige nordiske lande.
 - Det giver også god mening at bede danskerne om at arbejde lidt længere. Det vil styrke de offentlige finanser og øge beskæftigelsen.
 - Og hvis vi kan flytte flere fra passiv forsørgelse og over i beskæftigelse, vil vi både spare offentlige udgifter og styrke beskæftigelsen. Til gavn for både den enkelte og Danmark.
- ***
- Vi har gjort det klart, hvordan vi vil prioritere pengene, og hvilken retning vi ønsker for Danmark.

- Igennem skarpere prioriteringer af midlerne og igennem fornyelse af den offentlige sektor kan vi forbedre kernevel-færden, uden at det skal koste mere for danskerne.
- Det er derfor, at vi i regeringsgrundlaget skriver, at vi lægger op til en **basis**realvækst i det offentlige forbrug på 0,3 pct. årligt.
- Er det et udtryk for, at forbrugsvæksten ikke må blive højere? Nej, selvfølgelig ikke.
- Vi vil gerne bruge flere penge på det offentlige forbrug. Fx til danskerne sikkerhed, som vi også siger i regeringsgrundlaget. Men også på andre områder.
- Vi minder bare om, som jeg allerede har sagt, at politiske prioriteringer koster. Pengene skal findes. Både hvis man øger forbrugsvæksten, og når man vil lette skatten på arbejde.
- Vi vil gerne finde penge til både skattelettelser, bedre velfærd og tryghed og sikkerhed for danskerne. Det er vores retning for Danmark. Det er ambitiøst. Men det kan lade sig gøre.